

Gravíró: SZELEI BALÁZSNÉ

Gravíró: IDEGE: 1978.

TART.: SIRATÓ A PUSZTÁN

3 lap

Földrajzi mutató: SOMOGY MEGYE

Szakmutató:

XIX, A₁

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRŌS

ÁTVEZETVE AZ EGYSEGES LTK. 3778-as TETELE ALÓL

Sírató a pusztán.

Somogy Megyei Múzeum

NA-1229.

Néprajzi Adattár

Pályázat 1948

Csiripusztán lagzi volt. Tera ment férjhez.
Egy másik eszlidgyerek volt a vőlegény, egy másik
pusztáról is Torvajba vitték volna a menyasszonyt.

Az akkori szokás szerint, nagy siratot rendeztek
nekik... - En is kivétel voltam, huszonköt éves, erős,
válás derék gyerek voltam akkor.

Felozarokoztak a murriskások is mi legények
ott ültünk bent az asztalnál is a szobába ittünk.

Hogy mi nem tetszett rajtam az elsővilágnak,
- nem tudom? - csak egyszer csak áthajolt az
asztalon is engem profon akart vágni.

En hirtelen lebuktam, - így csak a kalapot
ütötte ki a fejemből.

En lehajítam a kalapomér, fölvettem is
kimentem a ház elébe, ahová kihívtam a
verekedő legényt is.

Ott azt kérdeztem tőle; - kemojából sette a ? -
- vagy játékból ?

Ere azt felelte, hogy kemojából.

Haza én profon vágtam így, hogy azonnal
fölkömbörödött.

Föltápaszkodott a földről is beszaladt a
háza az optyáért.

Együttel is ki mindnyájan nagy izésen.

Jött az öreg is a fiával, aki rám mutatott,
hogy ez vót, e!

2. Körben az örömapa is odaiert nagy hado.
nászva, - hogy engem, - kidob!

Jába mondtam, - hogy István bátyám,
menjen ha jót akar! - De nem ment!

Mikor egész közel írt, csak egyet legyintet-
tem is az örömapa is, eszméletlenül csak
elkerült.

Akkor rányittek hátam egyszerre, is valaki
hátról megzúrt vagy két hejen.

Ezre annyira fölbösrültem, hogy felkaptam
egy tűzfát is ütöttem őket, ahol írtam.

A jányok, sivalkodva elszaladtak.

A legények egymásután hullottak el.

Kinek keze, kinek lába tört el, vérbe bo-
rulva prűsekölték, - aki lört, - elmenekült.

Az asszonyok olyan sírásba törték ki, amíg
még nem volt síratóba, soha!

Én is elvesztettem az eszméletemet is vagy
hat hétig nyomtam az ágyat.

A csendőrök kihallgattak, mihelyt tudtak.
Míg a halapom is ök hosták háza Jóbára,
Csiri pusztaírol.

Nakem nem lett semmi bajom, mert a ve-
rekedist nem én kezdtem, de arontúl, nem-
igen mentem én, - se síratóba, se lağıba.

Kerültem az ilyen pusztai verkedéseket.

Bicskások voltak ezek a somogyi, pusztai
legények mindig.

1.

3.

Terát azért csak elvitte a jó véresek vert
vőlegénye Torvajba, de amint azt később
csak meghallottam, mikor Torvajba beérték,
a másnapot követve, rögtönkel hajigálták
meg, olyan volt a fogadtatás, mert már
megtudták, hogy milyen verkedést kezdtek.

Nem is volt ott kedve senkinek, csak kit.
Tak, mert minden arszony ura, minden jány
szertője, így össze volt törve, verve, hogy
alig lehetett rájok ismerni.

Tíznek voltak rigeu a somogyi verkedés.
vel, lapok, bálók, siratok, bicsuk, pendro.
mók, padkaporos mulatságok.

Ritka volt, hogy egy nagy verkedés
ne legyen.

Csendőrele jarták a falut, pusztát, de
letinkább, csak másnap vallatástak, mikor
má' send volt!

Ígyíró: Szeli Balázsni
8622 Szántód-Touron
Hársofa n. 5.

Adathözölő: Major Lajos 76 éves ref. vall.
volt urasági család.

Szántód-Szántódi n. 7
Somogy megye

